

Nr 76
LANDSKAPSFÖRORDNING

om deponering av avfall

Utfärdad i Mariehamn den 20 december 2001

Landskapsstyrelsen har med stöd av landskapslagen den 19 januari 2001 om miljöskydd och miljötillstånd (30/2001) beslutat föreskriva följande¹:

**1 kap.
Inledande bestämmelser**

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att förebygga och minska de negativa effekter deponering av avfall kan orsaka miljön och människors hälsa.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning skall inte tillämpas på

1. spridning av slam, inklusive avloppsslam och slam från muddringsverksamhet och liknande material, för gödnings- eller jordförbättringsändamål,

2. användning av lämpligt inert avfall vid restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål i deponier,

3. deponering av icke-farligt muddringsslam längs med mindre vattenvägar, från vilka det har muddrats, och av icke-farligt slam i ytvatten, inbegripet bottnen,

4. deponering av icke-förorenad jord eller icke-farligt inert avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott.

3 §

Särreglering för vissa deponier i skärgårdskommunerna

Bestämmelserna i 15 och 17 §§ gäller inte deponier för icke-farligt eller inert avfall i kommunerna Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sotunga och Vårdö, vilka uppfyller följande krav.

1. Deponierna skall uteslutande vara avsedda för deponering av avfall som uppkommit inom respektive kommun.

2. Deponier inom en och samma kommun skall ha en sammanlagd kapacitet på högst 15 000 ton avfall eller en årlig tillförsel av högst 1000 ton avfall.

För deponier som nämns i 1 mom. kan miljöprövningsnämnden förordna om undantag från 20 § samt 24 § 1-3 mom.

4 §

Definitioner

I denna förordning har beteckningarna avfall och farligt avfall samma betydelse som i landskapslagen om renhållning (3/1981) jämte Ålands landskapsstyrelses beslut om avfall och farligt avfall samt förfaranden för återvinning och slutligt omhändertagande (92/1998). Beteckningen verksamhetsutövare har i denna förordning samma betydelse som i landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd (30/2001).

Följande beteckningar används i denna förordning med den betydelse som anges nedan.

¹ Rådets direktiv 1999/31/EG, EGT nr L 182, 16.7.1999, s. 1

*Beteckning**Betydelse*

1. Deponi

Upplagsplats för avfall på jorden eller under mark. Som deponier anses även interna upplag, det vill säga upplag där en avfallsproducent själv hanterar avfall på produktionsplatsen. Som deponier anses inte anläggningar där avfall omlastas för att beredas för vidare transport för återvinning, behandling eller slutligt omhändertagande på annan plats. Som deponier anses inte heller platser för lagring av avfall som skall återvinnas eller behandlas inom tre år eller som skall omhändertas slutligt inom ett år.

2. Icke-farligt avfall

Avfall som inte är farligt avfall enligt definitionen i 1 mom.

3. Inert avfall

Icke-farligt avfall som inte genomgår några väsentliga fysikaliska, kemiska eller biologiska förändringar. Inert avfall löses inte upp, brinner inte och reagerar inte fysikaliskt eller kemiskt på något annat sätt, inte heller bryts det ned biologiskt eller inverkar på andra material det kommer i kontakt med på ett sätt som kan orsaka skador på miljön eller människors hälsa. Den totala lakbarheten och det totala föroreningsinnehållet i avfallet samt ekotoxiciteten hos avfallet skall vara obetydliga och får framför allt inte äventyra kvaliteten på yt- eller grundvatten. Till inert avfall hör bland annat

1) sten-, sand- och jordmaterial som inte är förorenat, 2) muddringsmassor som inte är förorenade, 3) betong, 4) glas- och berggull, 5) gipsskivor, murbruk, tegel och takpannor, 6) kakel och klinkers som är fria från fogmassa, 7) glas och keramik. Till inert avfall hör inte avfall av glasfiberprodukter, osorterat avfall, metallskrot, aska, asfalt och oljegrus eller material, som innehåller hög halt organiska ämnen.

4. Biologiskt nedbrytbart avfall

Avfall som kan genomgå anaerob eller aerob nedbrytning, såsom livsmedels- och trädgårdsavfall, papper och kartong.

5. Kommunalt avfall

Hushållsavfall och annat avfall som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning liknar hushållsavfall.

6. Geologisk barriär

Jord- eller berglager med egenskaper som förhindrar eller fördröjer transporten av ämnen och föreningar från en deponi ut i miljön. En geologisk barriär föreligger när de geologiska och hydrogeologiska förhållandena under och i närheten av en deponi innebär en fastläggande förmåga som är tillräcklig för att förebygga en potentiell risk för mark och grundvatten.

7. Lakvatten

Vätska som rinner genom det deponerade avfallet och som tränger ut ur eller stannar kvar i en deponi.

8. Deponigas

Gas som genereras från det deponerade avfallet.

5 §

Deponiklasser

Varje deponi hänförs till någon av följande klasser:

- deponi för farligt avfall,
- deponi för icke-farligt avfall,
- deponi för inert avfall.

En deponi för icke-farligt avfall kan ta emot icke-farligt avfall, inklusive inert avfall. Dessutom kan en deponi för icke-farligt avfall ta emot stabilt, icke-reaktivt farligt avfall med lakningsegenskaper som är likvärdiga med dem som gäller för icke-farligt avfall. Icke-reaktivt farligt avfall får dock inte deponeras i celler som är avsedda för biologiskt nedbrytbart icke-farligt avfall.

En deponi för inert avfall får enbart användas för avfall som uppfyller de kriterier som gäller inert avfall.

6 §

Avfall som inte får tas emot vid en deponi

Följande avfall får inte tas emot vid en deponi:

1. avfall i flytande form, inbegripet spillvatten, men med undantag av slam som har en hög torrhalt,
2. avfall som, beroende på förhållandena som råder i en deponi, är explosivt, frätande, oxiderande, mycket brandfarligt eller brandfarligt, enligt definitionerna i bilaga 3 till rådets direktiv 91/689/EEG,
3. sjukvårdsavfall och annat kliniskt avfall från medicinska eller veterinärmedicinska verksamheter, som är smittfarligt, dvs. innehåller levande mikroorganismer eller deras toxiner och enligt vetenskap eller grundad misstanke förorsakar sjukdom hos människor eller andra levande organismer,
4. kemiska ämnen från forskning och utveckling eller undervisning som inte identifierats eller är nya och vilkas effekt på hälsan eller miljön är okända,
5. hela begagnade däck, från och med den 16 juli 2003 med undantag av däck som används som byggnadsmaterial, samt fragmenterade begagnade däck, från och med den 16 juli 2006 (med undantag i båda fallen för cykeldäck och däck med en yttre diameter på mer än 1400 mm),
6. avfall som inte överensstämmer med förteckningen som upprättats för deponin jämlikt 10 § 2 punkten.

Från och med den 1 januari 2005 får biologiskt nedbrytbart avfall inte tas emot vid en deponi.

Utspädning eller blandning av avfall enbart för att iaktta mottagningskriterierna för avfall tillåts inte.

Om en verksamhetsutövare med stöd av 1 eller 2 mom. vägrar att ta emot avfall vid sin

deponi, måste han utan dröjsmål underrätta landskapsstyrelsen om vad det är för avfall som inte tagits emot och vem som innehar avfallet.

7 §

Straffbestämmelser

Straffbestämmelser för brott mot denna förordning finns i landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd (30/2001).

2 kap.**Tillståndsförfarandet**

8 §

Ansökan om tillstånd

Ansökan till miljöprövningsnämnden om tillstånd för en deponi skall, förutom vad som anges i landskapsförordningen om miljöskydd och miljötillstånd (35/2001), innehålla följande uppgifter:

1. föreslagen kapacitet för deponin,
2. en beskrivning av platsen, inklusive dess hydrogeologiska och geologiska egenskaper, varvid särskild vikt skall läggas vid uppgifter om kvaliteten på grundvattnet,
3. redogörelse för hur deponin skall byggas och vilken konstruktion den skall ha,
4. föreslagna metoder för att förebygga och minska förorening,
5. föreslagen plan för drift, övervakning och kontroll, där det med utgångspunkt från punkterna 3 och 4 i bilaga 3 till rådets direktiv 1999/31/EG skall ingå uppgifter om drivpunkter, provtagningsfrekvens och analysparametrar för mätning och kontroll av lakvatten, grundvatten, yt-vatten och deponigas - med de avvikelser som kan följa av att undantag önskas jämlikt 3 § 2 mom.
6. föreslagen beredningsplan,
7. föreslagen avslutnings- och efterbehandlingsplan.

Om sökanden inte ställer någon säkerhet, skall i tillståndsansökan anges ett motsvarande arrangemang som säkerställer att de krav som gäller deponin uppfylls och att de åtgärder som avslutningen och efterbehandlingen förutsätter kommer att vidtas.

Ansökan om tillstånd för en deponi i någon av kommunerna Brändö, Foglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga eller Vårdö skall även innehålla uppgift om huruvida kraven för särreglering är uppfyllda enligt 3 § 1 mom.

9 §

Förutsättningar för att tillstånd skall beviljas

För att miljöprövningsnämnden skall utfärda tillstånd för deponering krävs, utöver vad som anges i 22-24 §§ landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd (30/2001), att deponerings-

projektet skall uppfylla samtliga relevanta krav som anges i denna förordning samt vara förenligt med den relevanta avfallsplan eller de relevanta avfallsplaner som avses i artikel 7 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall.

Innan driften påbörjas skall landskapsstyrelsen inspektera platsen för att försäkra sig om att de relevanta villkoren i tillståndet är uppfyllda.

10 §

Tillståndets innehåll

Tillståndet, som miljöprövningsnämnden utfärdar, skall utöver vad som anges i 25 och 26 §§ landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd (30/2001) samt 28 e § landskapslagen om renhållning (3/1981) innehålla följande:

1. uppgift om vilken deponiklass tillståndet avser,
2. en förteckning över vilka typer av avfall som får deponeras,
3. uppgift om den totala mängd avfall som får deponeras,
4. uppgift om krav som ställs på förberedande arbeten, driften av deponin och förfarandena för övervakning och kontroll, inklusive uppgifter om provpunkter, provtagningsfrekvens och analysparametrar för mätning och kontroll av lakvatten, grundvatten, ytvatten och deponigas, i överensstämmelse med punkterna 3 och 4 i bilaga 3 till rådets direktiv 1999/31/EG - med de avvikelser som kan följa av att undantag beviljas jämlikt 3 § 2 mom.
5. uppgift om rapporteringsskyldigheten som föreskrivs i 24 §,
6. riktvärden eller gränsvärden för grundvatten samt en beredskapsplan som skall följas ifall riktvärden eller gränsvärden uppnåtts. Riktvärdena och gränsvärdena skall visa när det skett en sådan väsentlig förändring av vattenkvaliteten, vilken nämns i 24 § 3 mom. De bör bestämmas med hänsyn till de specifika hydrogeologiska förhållandena i deponin och grundvattnets kvalitet,
7. provisoriska krav för avslutning och efterbehandling.

11 §

Lämnande av uppgifter till statistiska organ

Sedan en ansökan om tillstånd har godkänts skall landskapsstyrelsen på begäran göra uppgifterna i ärendet tillgängliga för statistiska ändamål åt Ålands statistik- och utredningsbyrå samt Europeiska gemenskapens behöriga statistiska organ.

3 kap.

Deponeringsanläggningen och dess skötsel under driftsfasen

12 §

Deponins lokalisering

Deponin skall vara lokaliserad så att den inte utgör någon betydande risk för miljön med beaktande av

1. avståndet från deponin till tätbebyggelse, bostads- och rekreationsområden, vattenleder, vattenförekomster och jordbruksområden
2. förekomst av grundvatten, kustvatten eller naturskyddszoner i området,
3. de geologiska och hydrogeologiska förhållandena i området,
4. risken för översvämningar, sättningar, jordskred eller snöskred på platsen,
5. skyddet av natur- eller kulturarvet i området.

13 §

Skydd av mark och vatten

Deponins botten och sidor skall bestå av en geologisk barriär som skyddar mark, grundvatten och ytvatten. Den geologiska barriären skall uppnå följande krav på permeabilitet (genomtränglighet) och mäktighet (tjocklek):

Deponi för	Permeabilitet	Mäktighet
farligt avfall	$\leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s	≥ 5 meter
icke-farligt avfall	$\leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s	≥ 1 meter
inert avfall	$\leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s	≥ 1 meter

Om den geologiska barriären inte på ett naturligt sätt uppfyller ovanstående villkor, kan den kompletteras på konstgjord väg och förstärkas på annat sätt som ger ett likvärdigt skydd. En barriär som framställts på konstgjord väg bör vara minst 0,5 meter tjock och ha ett geologiskt underlag som är så stabilt att sättningar, som kan orsaka skador på barriären, förhindras.

En deponi för farligt avfall eller icke-farligt avfall skall ha ett system för botten tätning och uppsamling av lakvatten, bestående av ett artificiellt tätskikt och ett minst 0,5 meter tjockt dräneringsskikt. Miljöprövningsnämnden kan, om den anser det vara erforderligt, kräva att en deponi för inert avfall skall vara försedd med anordningar för uppsamling av lakvatten och botten tätning.

Miljöprövningsnämnden kan meddela undantag från bestämmelserna i 1 och 2 mom. om den bedömer att uppsamling och behandling av lakvatten inte är nödvändig eller att deponin inte utgör någon potentiell risk för mark och vatten. Kraven på permeabilitet och mäktighet får dock aldrig understiga de krav som ställs på en deponi för inert avfall.

14 §

Krav på kompetens och utbildning för skötseln av deponin

Skötseln av deponin skall anförtros en fysisk person som är tekniskt kompetent att sköta anläggningen. Verksamhetsutövare och personal skall undergå utbildning samt få möjlighet till yrkesmässig och teknisk utveckling.

15 §

Kostnaden för deponering av avfall

Avgifterna, som verksamhetsutövaren skall ta ut för deponering av avfall på deponin, skall täcka kostnaderna för att inrätta och driva en deponi. Vid beräkning av kostnader, som skall täckas, skall så långt möjligt inbegripas kostnader för eventuell ställd säkerhet och beräknade kostnader för avslutning och efterbehandling av platsen under minst 30 år.

16 §

Behandling av avfall innan det deponeras

För att avfall skall få deponeras måste det ha genomgått behandling genom användning av fysikaliska, termiska, kemiska eller biologiska metoder, inklusive sortering, vilka ändrar avfallens egenskaper så att dess mängd eller farlighet minskas, hanteringen underlättas eller återvinning gynnas.

Vad som sägs i 1 mom. gäller inte inert avfall för vilket behandling inte är tekniskt genomförbar. Vad som sägs i 1 mom. gäller inte heller annat avfall ifall behandling inte skulle minska mängden avfall eller riskerna för miljön.

17 §

Rutiner för mottagning av avfall

Den som äger avfallet eller är i besittning av det skall före eller vid leverans till deponin visa genom lämplig dokumentation att avfallet ifråga kan tas emot på platsen utan att något avsteg görs från villkoren i deponitillståndet. Uppgifterna, som lämnas före eller i samband med leveransen, skall vara tillräckliga för att verksamhetsutövaren skall kunna uppfylla sin skyldighet att anteckna uppgifter i register jämlikt 281 § renhållningslagen och 4 mom. Om det sker en serie leveranser av samma typ av avfall, är det tillräckligt att dokumentationen visas fram vid den första leveransen.

I samband med att avfallet tas emot skall medföljande handlingar kontrolleras. Vid leverans av farligt avfall skall kontroll ske även av de handlingar som krävs enligt artikel 5.3 rådets direktiv 91/689/EEG och vid leverans av avfall från utlandet skall kontroll ske även av de handlingar som krävs enligt rådets förordning (EEG) nr 3917/87.

Okulärbesiktning av varje avfallslast skall göras vid infarten och vid tipsåret för kontroll av att avfallet är detsamma som beskrivits i de medföljande handlingarna.

I det register som förs om avfallet jämlikt 281 § renhållningslagen skall verksamhetsutövaren låta anteckna egenskaperna hos det deponerade avfallet, avfallets leveransdatum samt avfallsproducentens identitet eller, om det rör sig om kommunalt avfall, insamlarens identitet. När farligt avfall deponeras, skall dess exakta placering i deponin antecknas. Uppgifterna i registret skall på begäran göras tillgängliga för statistiska ändamål åt Ålands statistik- och utredningsbyrå och Europeiska gemenskapens behöriga statistiska organ.

Verksamhetsutövaren skall tillhandahålla ett skriftligt mottagningsbevis avseende varje leverans som mottas vid deponin.

18 §

Besiktning av avfall i skärgårdskommunerna

Om en deponi omfattas av undantag jämlikt 3 §, skall verksamhetsutövaren se till att avfallet regelbundet besiktigas okulärt, för att säkerställa att endast icke-farligt respektive inert avfall mottas vid anläggningen.

19 §

Vattenhantering

På deponier för farligt avfall eller icke-farligt avfall skall åtgärder, som är anpassade till deponins egenskaper och de meteorologiska förhållandena, vidtas för:

1. kontroll av regnvatten som tränger in i deponin,
2. förhindrande av att ytvatten och grundvatten tränger in i det deponerade avfallet,
3. insamling av förorenat vatten och lakvatten
4. behandling av förorenat vatten och lakvatten som samlats in från deponin, så att vattnet når upp till den kvalitet som krävs för att det skall få släppas ut.

Miljöprövningsnämnden får, om den bedömer att så kan ske med hänsyn till deponins lokalisering och avfallet som tas emot, besluta att åtgärderna som nämns i 1 mom. 3 punkten inte behöver vidtas.

20 §

Gashantering

På en deponi som tar emot biologiskt nedbrytbart avfall skall deponigasen insamlas, behandlas och utnyttjas. Om gasen inte kan användas för energiproduktion, skall den facklas. Insamlingen, behandlingen och användningen av deponigas skall ske på ett sådant sätt att man så långt som möjligt begränsar risker för

människors hälsa samt skador på eller försämring av miljön.

21 §

Motverkande av olägenheter och risker

Verksamhetsutövaren skall vidta åtgärder för att minska olägenheter och risker som deponin orsakar genom utsläpp av lukt och damm, material som transporteras med vinden, buller, trafikrörelser, fåglar, skadedjur, insekter, bildning av aerosoler samt bränder. Deponin skall vara utrustad så att skräp inte sprids till allmänna vägar eller omgivningen i övrigt. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att hindra olyckor och begränsa följderna av dem.

22 §

Stabilitet

Avfallet skall placeras inom deponin på sådant sätt att glidningar undviks samt stabilitet för avfallsmassorna och strukturer förbundna med avfallet garanteras.

23 §

Avspärrning

Verksamhetsutövaren skall se till att fritt tillträde till deponin förhindras och att grindarna är låsta när deponin är obemannad. Det skall finnas ett system för kontroll av tillträde till anläggningen, omfattande ett åtgärdsprogram för att upptäcka och förhindra illegal dumpning.

24 §

Kontroll- och övervakningsförfaranden under driftfasen

Verksamhetsutövaren skall ta prover från och mäta lakvatten, ytvatten, grundvatten och deponigas i enlighet med vad som anges i tillståndet för deponin. Som referens skall användas allmänna riktlinjer om provtagningsteknologi ISO 5667-2 (1991) och allmänna riktlinjer om provtagning av grundvatten ISO 5667-11 (1993). Analys av proverna skall utföras av laboratorier, som är certifierade för aktuell typ av analys eller godkända av landskapsstyrelsen.

Verksamhetsutövaren skall årligen redovisa deponins struktur och sammansättning för landskapsstyrelsen. Redovisningen skall omfatta vilken yta som täcks av avfall, avfallsets volym och sammansättning, deponeringsmetoder, tid för deponeringen samt beräknad återstående kapacitet för deponin.

Verksamhetsutövaren skall årligen redovisa sättningsbeteendet hos deponins yta för landskapsstyrelsen.

Verksamhetsutövaren skall underrätta landskapsstyrelsen om all betydande negativ miljö-

påverkan som visar sig vid kontroll- och övervakningsförfarandena eller på annat sätt samt följa landskapsstyrelsens beslut om arten och tidpunkten för de rättelseåtgärder som skall vidtas. Betydande negativ påverkan på grundvatten anses ha inträffat när en analys av ett grundvattenprov visar en väsentlig förändring av vattenkvaliteten. Rättelseåtgärder skall genomföras på verksamhetsutövarens bekostnad.

I den omfattning som miljöprövningsnämnden bestämmer och åtminstone en gång om året skall verksamhetsutövaren lämna en rapport till landskapsstyrelsen, som därigenom skall få ökad kunskap om avfallshanteringen i deponin och bättre möjlighet att avgöra om tillståndsvillkoren följs. I rapporten skall det finnas uppgifter om typer av avfall som deponerats, mängder avfall som deponerats samt resultaten av de kontroller som utförts.

4 kap

Avslutning och efterbehandling

25 §

Påbörjande av avslutningsförfarandet

Avslutningsförfarandet vid en deponi eller en del av denna skall påbörjas

- vid den tidpunkt då det skall ske enligt tillståndet för deponin,
- när miljöprövningsnämnden har lämnat tillstånd till avslutningen på verksamhetsutövarens begäran eller
- när miljöprövningsnämnden, på landskapsstyrelsens initiativ, har tagit ett motiverat beslut om att avslutning skall ske.

26 §

Sluttäckning

I avslutningsförfarandet skall sluttäckning av deponin ingå. Sluttäckning av en deponi för farligt avfall eller icke-farligt avfall bör innefatta ett tätskikt av en jordart med låg vattengenomsläpplighet, ett dräneringsskikt som är minst 0,5 meter tjockt samt en jordtäckning som är minst 1 meter tjock. En deponi för farligt avfall bör dessutom förses med ett artificiellt tätskikt.

27 §

Godkännande av avslutningen

En deponi eller en del av den kan endast anses som definitivt avslutad när landskapsstyrelsen har utfört en slutbesiktning på platsen, utvärderat alla rapporter som lagts fram av verksamhetsutövaren och meddelat verksamhetsutövaren att den godkänner avslutningen. Vad som här föreskrivs skall inte på något sätt minska verksamhetsutövarens ansvar enligt villkoren i tillståndet.

28 §

Verksamhetsutövarens ansvar för deponin under efterbehandlingsfasen

Sedan en deponi slutgiltigt har avslutats pågår efterbehandlingsfasen så länge som landskapsstyrelsen kräver det, med beaktande av den tid under vilken deponin kan utgöra en risk för miljön. Under efterbehandlingsfasen fortsätter verksamhetsutövaren att vara ansvarig för deponins underhåll, övervakning och kontroll, inbegripet analys av deponigas och lakvatten från deponin. Verksamhetsutövaren ansvarar även för grundvattentillståndet i närområdet kring deponin. Vad som här föreskrivs påverkar inte den tidigare ägarens eller besittarens ansvar för avfallet.

Under efterbehandlingsfasen gäller bestämmelserna i 24 § 3 och 4 mom.

5 kap.**Ikraftträdande och övergångsbestämmelser**

29 §

Ikraftträdande

Denna landskapsförordning träder i kraft den 1 februari 2002.

30 §

Upphävande av 9 § landskapsförordningen om miljöskydd och miljötillstånd

Genom denna förordning upphävs 9 § landskapsförordningen den 21 juni 2001 om miljöskydd och miljötillstånd (35/2001).

Mariehamn den 20 december 2001

ROGER NORDLUND
lantråd

31 §

Övergångsbestämmelser

För deponier, som vid datum för förordningens ikraftträdande är i drift eller har giltigt tillstånd, gäller följande bestämmelser.

En verksamhetsutövare, som önskar fortsätta verksamheten, skall senast den 16 juli 2002 tillställa miljöprövningsnämnden en omställningsplan där det skall framgå vilka ändringsåtgärder som verksamhetsutövaren anser nödvändiga för att följa kraven i denna förordning. För att miljöprövningsnämnden skall kunna godkänna en omställningsplan krävs att åtgärderna som anges i planen är tillräckliga för att bestämmelserna i denna förordning skall kunna följas. På grundval av godkänd omställningsplan för platsen skall miljöprövningsnämnden förordna om nödvändiga åtgärder samt ange en övergångsperiod för planens genomförande. Från och med den 31 december 2007 måste samtliga deponier uppfylla alla förordningens krav. För en redan befintlig deponi kan dock avsteg göras från förordningens krav på lämplig lokalisering.

Om verksamhetsutövaren inte upprättar en omställningsplan eller om omställningsplanen inte godkänns, skall denne så snart som möjligt tillställa miljöprövningsnämnden en avslutnings- och efterbehandlingsplan samt avsluta deponin, i enlighet med godkänd plan och bestämmelserna i 4 kap. En avslutnings- och efterbehandlingsplan skall innehålla en tidsplan för avslutningen samt uppgifter om vilka åtgärder som skall vidtas för att avsluta deponin. Sluttäckning av en deponi, som skall avslutas i enlighet med detta mom., skall ha skett senast den 31 december 2004.

Sune Eriksson
föredragande ledamot

